

MANTANA 12

Měsíčník pro individua a individuality

Vydává Horoklub Chomutov

Ročník 13, číslo 12

Prosinec 2010

HOROKLUB CHOMUTOV

Maltatall

25.-28. 2. 2005

LeToš Dvořáček

Po lehké rozlezbě v české kotlině jsme usoudili, že již nastal ten správný čas na objevnou ledolezeckou výpravu do Mekky ledového lezení – Maltatallu. Zapůjčuji od pantáty Felicii a vyrážíme s Karlosem a Pájou do Rakous. Po noční 700 kilometrové jízdě, se nad ránem ukládáme ke krátkému spánku na parkovišti před závo-rou.

S ranním světlem se rozhlížíme po údolí a pokoušíme se trochu zorientovat. Teda ledopády mají proti „našim“ fallům podstatně větší rozměry. Od pohledu

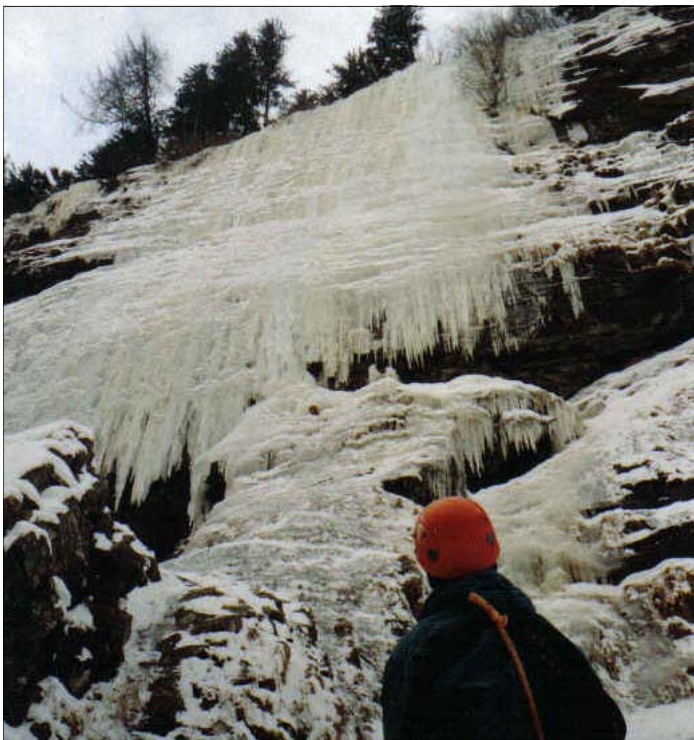
lana. Dolézáme pod vrcholovou část, kde už začíná hodně přihořívát. Dolézáme dvojku Rakušanů, kteří ověšení špičkovým matrošem zrovna přelézají pikantní nástupovou stětku, vstupenku do horní partie. Co tady budeme dělat s našima ruskejma šroubama, fakt netuším! Snažíme se vzájemně zachovat klid a dekórum. Jsem docela rád, že Karlos bez známek nervozity vyráží do čelby. Holt kolínskej tvrďák se nezapře! J. Naleze do kolmé stěnky a se stoickým klidem buší ruka, ruka, noha, noha. Jen jeho hlasitá ventilace nás informuje o lezecké náročnosti. Dá šroub a za chvíli nám zmizí za horní hranou. Lano se stále pomalu odvíjí a dává nám tak zprávu o jeho bezchybném postupu. Čekáme s Pavlem pod převisem, až se lano zastaví a přijde signál ze štanu. Na tupém konci lana po určité chvíli vyrážíme společně vzhůru. I takhle zvýhodněni musíme už v průběhu lezení přiznat, že jde o pek-

nás zaujal obr **Supermax**, téměř na začátku údolí. Se svojí délkou 270 m a obtížností WI 4+/5, jde o slušnou výzvu. Snad hlavně protože ještě pořádně nevíme, co si pod těmito divnými čísly představit, bezelstně vyrážíme. První desítky metrů položeným potokem stoupáme souběžně a rychle nabíráme výšku. Sklon se zvětšuje, a tak ke slovu přicházejí

nej nášup. Nakonec se však všichni tři šťastně dobereme vrcholu téměř třístametrového ledopádu. No na rozjezd docela dost dobrý!

Dalšího dne hodláme dát trochu oddech pocuchaným nervům, a tak volíme sice dlouhý, ale o dost lehčí **Strannerbach** (WI 3, 330m). Jde o velmi oblíbený a vděčný cíl v této oblasti. Užíváme si pohodového klofání i nabývající výšky. Zde nás žádné vážnější problémy nepotkaly, a tak jsme po bezpečném návratu již kolem poledne zpět na

nástupovém mostíku. Využíváme dobrého času a přesunujeme se za tunel pod další ledík **Kleine Maralmfall** (WI 4+, 185m). Krásný široký led s výraznou rampou nám poskytuje zábavu po zbytek odpoledne. Dlouhý zimní večer si na parkovišti krátíme kulinářským uměním všech zúčastněných.

Pro poslední únorový den a poslední den našeho výletu jsme vybrali jako cíl 240 metrů vysoký **Aluholl** (WI 4). Dnes už jsou trochu znát nalezené metry, a tak s lehce povzneseným sebevědomím společně ukusujeme vertikální ledové metry. Přesně v tomto ledopádu ve mně nadobro uzrálo přesvědčení, že pořádný šrouby jsou základem úspěchu při provozování této zvláštní kratochvíle zvané ledolezení.

Za tento prodloužený víkend jsme vylezli celkem skoro jeden ledový kilometr.

Díky parťáci!

Účastníci:

Pavel „Pája“ Bohuněk

Karel „Karlos“ Skřivánek

Leoš „LeToš“ Dvořáček

PKH 2011 ANEŽ PŘEJEZD KRUŠNÝCH HOR NA BĚŽKÁCH

Další ročník této oblíbené zimní akce se uskuteční tradičně na konci ledna, tj. o víkendu **29. - 31. 1. 2011**. Snad nám do té doby ještě nějaký sníh připadne a ten stávající neroztaje.

První etapa povede opět do Horní Blatné. Ten, kdo si vezme v pátek volno, může vyrazit už ráno z Bublavy a odtud buď po české nebo německé straně hranice do večera dojet na Blatnou. Kdo musí v pátek do práce a má chuť ještě večer urazit nějaké ty kilometry na běžkách, může odpoledne skočit na vlak a dojet do Nových Hamrů, odkud je to za svitu čelovek na Blatnou nějakých 20 km. Kdo se chce šetřit na večerní pokec a následně druhou a třetí etapu, tak může přijet na Blatnou večer vlakem. Sejdeme se v hotelu Modrá hvězda, kde budeme spát.

Sobotní etapa povede po magistrále na Božák, kde někteří snídají a jiní obědvají, pokračuje na traverz pod Klínovcem a končí v Měděnci. Nocleh bude zajištěn v pensionu Sport u náměstí. Závěrečná etapa povede okolo Přísečnice do Hory sv. Šebestiána, odkud se po krátkém občerstvení sjíždí Bezručákem do Chomutova. Komu by se ještě nechtělo domů, tak může ze Šebíku pokračovat po hřebeni Krušných hor dál a za další dva dny dojet až do Tisé.

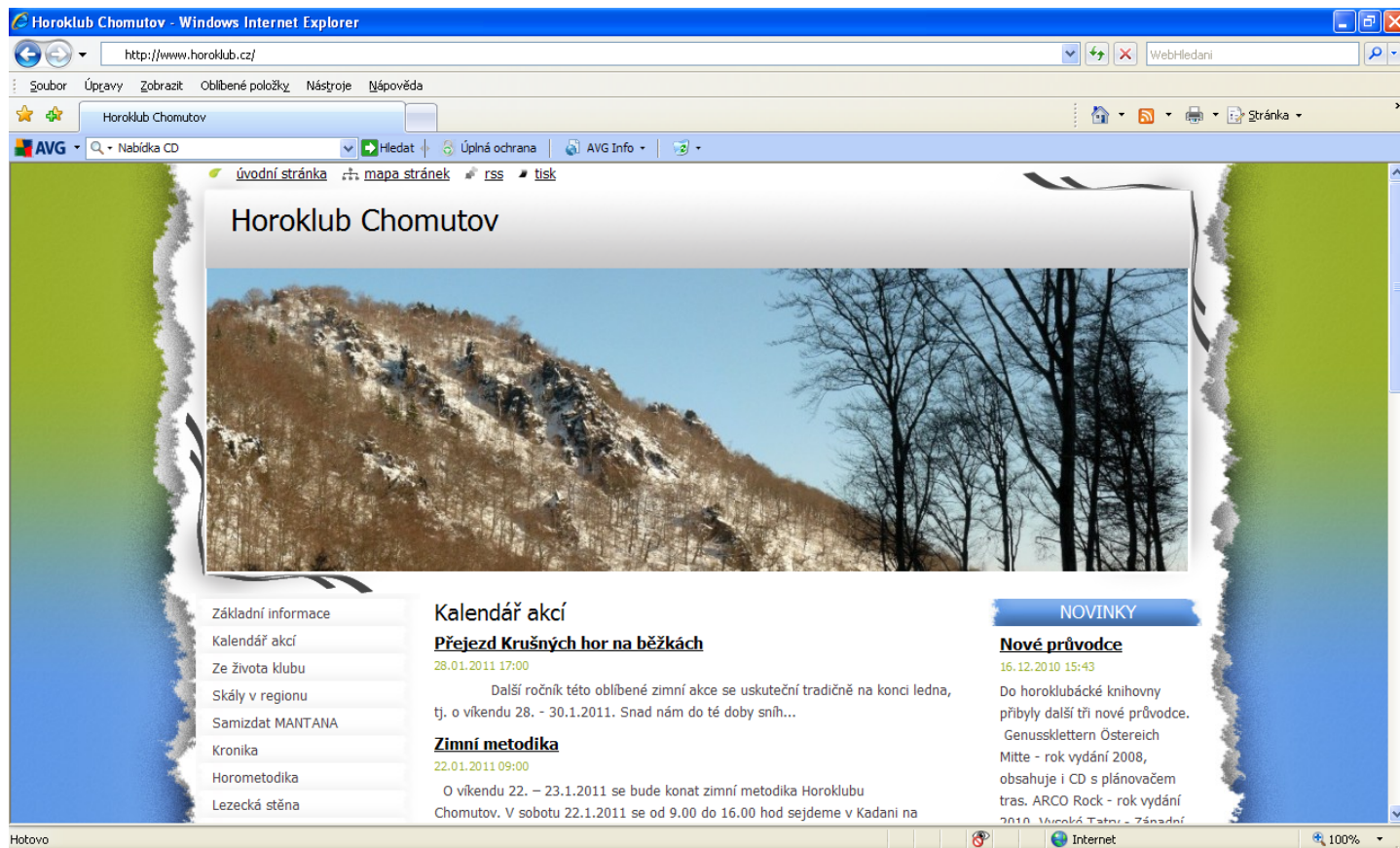
Kdo se chce této akce zúčastnit, tak ať mi dá vědět co nejdříve, abych mohl zamluvit ubytování. Drsoňové jedou samozřejmě s plnou polní, hostincům se obloukem vyhýbají a spí ve vlastních stanech či v záhrabu.

Takže neváhejte a přihlaste se co nejdříve. A pilně trénujte, ať se moc necouráte :o).

Jířa

Klubový WEB v novém kabátě

Milan Svinařík

Možná jste si už stačili všimnout, že naše Horoklubácké stránky doznaly zásadních změn. Cílem nových webových stránek není to, aby byly krásnější, ale aby byly aktuální. Staré stránky vznikly již před drahnou dobou a jejich vnitřní struktura byla poplatná době svého vzniku. Jejich administrace představovala velké časové zatížení, které nesla na svých bedrech naše jediná webmasterka Petja, za což jí patří dík. A tak jsme dospěli k závěru, že je třeba přestoupit na nové stránky, jejichž administrace je natolik "user friendly", že jí mohou provádět i laici našeho typu. Naštěstí dnešní doba tyto možnosti prostřednictvím takovýchto webů, jako je např. Webnode, přináší. A tak se o administraci našich stránek dělíme v rámci výkoného výboru a každý si může spravovat svoji část stránek prakticky on-line. Jak už bylo řečeno, výsledkem by měl být co možná nejaktuálnější přehled událostí a informací týkající se dění v našem Horoklubu. Stránky provozujeme na staré, již zavedené doméně www.horoklub.cz. Kontaktní email též zůstal stejný horoklub@horoklub.cz. Jediné, co již neplatí, je kontaktní email do redakce Mantany, který byl mantana@horoklub.cz. Své příspěvky do Mantany tedy posílejte na výše uvedený kontaktní email Horoklubu a do předmětu uveďte Mantana, ono už to pak dorazí tam, kam má. A to je asi vše podstatné, co lze k danému tématu říci. Příjemné pobrouzdání našimi stránkami vám za Horoklub přeje LdS.

Slaním? Slaniš? Slaníme!!!!

12. - 14. 11. 2010

Broněk Bandas

Už vloni před Posledním slaněním jsme měli pocit, že rozdělení účastníků soutěže před slaněním na dvě „tlupy“ už je okoukané a přežití a Letoš navrhol změnu. Taky jsme chtěli do soutěžení vnést nějaký nový impuls, a tak jsem pro rok 2010 připravil **Lezecký šestiboj** čtyřčlenných družstev. Týden před slaněním jsme s Šiškou a Broníkem vyrazili na výlet na Mariánskou, že si projdeme trasu a vybereme místa pro soutěžky, ale zatím co v Chomutově bylo relativně hezky, na Mariánské šíleně lilo. Jen jsme vyběhli z auta k hospodě, zjistili, že je zavřeno a jeli zpátky domů. Nejsem žádný věštec, ale po téhle zkušenosti jsem tak trochu tušil, že na slanění bude mizerné počasí a závodníků taky moc nepřijede. Bohužel jsem se nespletl.

Než jsme se v pátek 12. listopadu posbírali, nabalili a rozjeli směr Jáchymov a Mariánská, bylo hodně odpoledne. Opět

jsme chtěli projít trasu, ale než jsme dojeli, bylo už šero. V rychlosti jsme proběhli část trasy při čelovkách, rámcově určili místa soutězek a šli pozdravit všechny ostatní do restaurace Lesanka – místa konání slanění. Tam bylo tak narváno, že nám hospodská řekla, že kvůli našim dvěma porcím hranolků nebude zapínat fritovací hrnec. Bylo před osmou hodinou večer a Horoklubáci přibývali jen sporadicky. Broník se Svinčovic andílkama řádili na odrážedlech v dlouhé chodbě pusté hospody a na tradiční páteční horoklubáckou párty to rozhodně nevypadalo. Jenže po osmé se s příchozími roztrhl pytel. Na chodbách se nakupily batohy a spacáky, v jídelně se nakupily stoly a židle, na stolech kytary, housle, chřestítka a bouchátka, na židlích pestrá směsice členů i příznivců našeho i spřízněných oddílů. Prostě jedna veliká HOROKUPA, která se rozpadla až po třetí hodině ranní.

Nedávno jsem viděl dokument o rybářích lovcích v Severním ledovém oceánu. Nejvíc mně v paměti utkvělo, jak je silný vítr bičoval deštěm, který přicházel v takových závojích a třásních. Bylo to fascinující ... a brutální. Jako pohled z okna hotelu Lesanka v Mariánské v sobotu 13.11. ráno. Silný vítr hnal závoje deště kolem oken a třásně bičovaly střechu. Jednomyslně jsme posunuli start šestiboje na jednáctou hodinu a přinesli pivní oběť velkému Čomolungmovi s prosbou o zlepšení počasí. Za-

bralo to! Štázkriplové (členové Horoklubu postižení degenerativními změnami kloubních chrupavek) Honza Jansa a Bohouš Dvořák rozdělili závodníky do družstev a šlo se na start první soutěže. Družstva byla čtyřčlenná. Jedno družstvo tvořily dvě dvoučlenné štafety a do celkového hodnocení se vždy započítával výsledek té lepší štafety. Družstva tedy měla možnost

zvolit jestli štafeta „půjde na jistotu“ nebo zvolí agresivní styl „na čas“ a tím mohla výrazně ovlivňovat výsledky.

První soutěží byl **Horotenis**. Probíhal na kurtu nedaleko hospody. Šlo o velmi jednoduché přepinkávání míčku přes síť bez dopadnutí na zem. Jen soutěžící museli po každém odpalu udělat krok dozadu. Se sedmi odpaly zvítězilo družstvo č. 3.

Po zahřívacím Horotenisu přišel na řadu **Horokoloběžkový slalom**. Slalomová trať s osmi brankami dlouhá 50m byla vytyčena u hospody Krmelec a úkolem štafety bylo společně na jedné koloběžce projet trať tak, že oba závodníci museli mít nohu na stupačce a druhou se museli oba odrážet. Skvělou, agresivní jízdou projelo trať tam i zpět družstvo číslo 6 za necelých 47 vteřin a získalo v této soutěži zaslužené vítězství.

Na louce za posledními domy Mariánské čekaly na závodníky **Horoběžky**. Horoběžky jsou speciálně upravené lyže s dvěmi vázáními a úkolem družstva bylo na čas uběhnout určený úsek, ale v polovině trati se závodníci museli vyměnit. První dvojice „běžela“ do kopce, na obrátce čekala druhá štafeta, závodníci se museli vyměnit, přezout boty a druhá dvojice „běžela“ z kopce. Boty i hůlky měly univerzální velikost, ale všichni závodníci se s tím úspěšně poprali. Nejrychleji proběhlo 200 m dlouhou trať družstvo číslo 5 v čase 2:05 a získalo první ví-

tězství.

V houstnoucím mrholení se celá Horolympijská výprava ponořila do lesa, kde čekala další soutěž. Tentokrát **Doubleslackline**. „Dabslaklajnu“ tvořily dva popruhy napnuté vedle sebe v metrové vzdálenosti a úkolem jednotlivých štafet bylo dojít co nejdál, ale závodníci se celou dobu museli držet za ruku. Bezpečnost závodníků zajišťovali pomocníci rozhodčích, měřila se ušlá vzdálenost do místa dotyku poslední části těla závodníka. Mírou byl Bohoušův palec a klidnou a soustředěnou chůzí dosáhlo vzdálenosti 20 palců družstvo číslo 6 a tím také už druhého vítězství v Horolympiádě.

Na řadu přišel počín, kvůli kterému jsme se na Mariánské sešli. **Poslední slanění**. Ti, kteří zde byli poprvé, zůstali při spatření údolní stěny Nevěstina lože stát jak zasažení bleskem. Perla Krušných hor. Trošku teď přeháním, ale pravda je, že přítomní oblehli skalisko a vydrželi tady slaňovat na konopném laně a popolézat skoro hodinu.

Zahřátí úspěchem a výstupem do kopce zpět k Mariánské dorazili závodníci k další soutěži, nazvané **Zrcadlové kolo**. Opět se jednalo o speciálně upravený stroj, který díky uložení řidiček na ozubených kolech při pohybu doprava zatáčel doleva a naopak. Nejprve Pery – majitel kola – všem přítomným ukázal, že jíz-

da je snadná a jednoduchá (jednou sebou při tom praštil o zem – i mistr tesař se utne) a pak přišla vlastní soutěž. Úkolem závodníků bylo ujet co nejdelší vzdálenost bez došlápnutí na zem. Původně se ujetá vzdálenost měla měřit v metrech, ale přestože se jednalo o zdánlivě jednoduchou soutěž, nakonec se měřilo v centimetrech a sčítaly se ujeté vzdálenosti celého družstva. S ujetými necelými třemi metry zvítězilo družstvo číslo pět. Jednalo se také již o druhé vítězství tohoto družstva a boj o první místo začal gradovat. Zbývala totiž už jen poslední soutěž.

Horská dráha. Cílem družstva bylo štafetovým způsobem překonat postupně všechny

dětské prolézačky u restaurace Myslivna s tím, že celou dobu závodník balancoval v ruce míček na lžičce. Samozřejmě mu míček v žádné pozici nesměl spadnout a pokud se to stalo, závodník se musel vrátit o jednu překážku zpět. Díky počasí, únavě a blízkosti hospody došlo v družstvech ke střídaní a nastoupili i borci z hostujících oddílů, ale na kvalitu výkonů to nemělo vliv. V pořadí již třetí prvenství získalo časem 6:45 družstvo číslo 5 a tým vykročilo k celkovému vítězství v Horolympiádě.

Po odpočinkové pauze na jídlo a krátký oddech pokračoval náročný den na sále, kde se již tradičně chystala kapela Album, posílená na žádost horoklubáků o jednoho „folkaře“ z Žatce. Ale než kapela spustila, proběhlo vyhodnocení

Horolympyády a předání hodnotného daru pro vítězné družstvo. Celkové vítězství připadlo družstvu č.5 ve složení Šiška Deivina, Tomáš Buben, Šiška Šiša a Milan Svinča. Za výrazný sportovní počin získalo toto družstvo originální obraz, jehož autorem je sám předseda Horoklubu Chomutov Leoš Letoš Dvořáček, který nádherné dílo nazval „Vize dovolené na pláži“ a parafoval vlastnoručním podpisem. Blahopřejeme vítězům!!

Taneční zábava zpočátku připomínala sraz motorkářů díky množství dětí na odrážedlech, které řádily na svých strojích „v prv-

ních řadách“. Následovaly taneční kreace Broníka Bandasů a Zuzanky Stránské, podpořené Svinaříků d'áblicemi, které hbitě přepraly tatíka a roztáčely to s ním na parketě ve trojce. Samozřejmě nezahálelo ani asi 50 přítomných tanečníků. Po zahřívacím kole s Kapelou Album nastoupil (opět tradičně) River Band z Plzně, který výrazně zrychlil tempo a tepovou frekvenci tanečníků. Postupem času se vytvořily skupinky na parketu, u baru a v salóncu a jedinci putující mezi všemi skupinami. Nálady byla výborná, kapely nezaskočil ani výpadek proudu. Kluci zasedli mezi publikum a spustili unplugged koncert a zábava pokračovala do pěti hodin do rána, kdy slavnění zakončili kluci ze Spartaku Ústí, Pája Bohuněk a Honza z AKA Praha. Možná tam byl ještě někdo, ale já už dávno spal. Tak příští rok ahoj.

Broněk

P.S. Po hnusné sobotě si neděle vybrala z katalogu počasí nabídku The Best. Sluníčko se mohlo přetřhnout a po vichřici ani památka. Výlet na Mariánskou jsme ukončili procházkou

v nádherném podzimním dni a boulderováním na místních šutrácích. Nikoho asi nepřekvapí, že Letoš a Svinčo našli několik „opravdu“ parádních linií, které stačí odmešit, odřasit a odhrabat a stane se z nich lahůdka Krušných Hor.

ODDÍLOVÁ SCHŮZE

Další schůze výkonného výboru klubu a první v příštím roce se uskuteční v pondělí 3. ledna 2011 od 18.00 hod. v restauraci U Kocoura

v Chomutově na Blatenské.

Na schůzi jsou zváni i ostatní členové oddílu!

Zimní metodika 2011

O víkendu 22. - 23.1.2011 se bude konat zimní metodika Horoklubu Chomutov. V sobotu 22.1.2011 se od 9.00 do 16.00 hod sejdeme v Kadani na stěně, kde si v klidu a teple tělocvičny nacvičíme vytahování z trhliny, kladkostroje a vše, co se nestihlo při jarní metodice. Kdo bude chtít, tak si může napsat testy či absolvovat zdravotvědu.

V neděli 23.1.2011 se v 10.00 hod sejdeme na Sfin-gách u Měděnce, kde si vyta-

hování z trhliny vyzkoušíme na sněhu (pokud do té doby vydrží) a přidáme i další věci, jako např. jištění na sněhu a ledu, lavinový test, pípáky, stavbu iglů, budování záhrabu, chůzi na sněžnicích apod.. Nezapomeňte si s sebou vzít teplé oblečení, pokud máte, tak vlastní cepíny a mačky a další potřebný materiál pro vytahování z trhliny, brzdění cepínem, štrandování apod.

Kdo už vše umí, může to instruktorům předvést, ostatní se mohou přijít alespoň podívat, případně si zopakovat to, co už zapomněli. To platí hlavně pro mládež a začátečníky.

Už se na vás všechny těší vaši metodici Bohouš, Broněk, Honza a Jířa

Novoroční ráchání 2011

Srdečně zveme všechny členy a příznivce Horoklubu Chomutov i spřízněnou veřejnost toužící smýt zaschlé nánosy roku 2010 ponořením do vod Kamencového jezera na již druhý ročník Ráchání, které se koná 1. ledna 2011 na Kamencovém jezeře od 14.00 v areálu Loděnice. Na neskutečně osvěžující zážitek zve David Šimků a VV Horoklubu.

Info : příchod do loděnice je ze silnice vedoucí kolem letního kina k hlavní bráně Lesoparku Chomutov, když před železničním přejezdem (parkoviště pro motoristy na levé straně u hospody Réva) zahnete doprava do slepé ulice na jejímž konci jsou zelená vrata. Projdete brankou, dáte se doleva a vejdete do plechových dveří. Fred'ák bude v hospodě cca od 12.00, plánovaný sraz je v 13.30. Na převlečení bude k dispozici klubovna, na zahřátí libovolné množství grogu, který si samozřejmě zaplatíte.

Novoroční ráchání

Je statisticky dokázáno...

Broněk Bandas

V pondělí 13. prosince zveřejnila média zprávu, že v roce 2010 bylo uzavřeno 38 999 manželství. Nejméně za posledních bůhvíkolik let. Že se lidi žení a vdávají čím dál tím míň. Tak to ovšem Bandasky šly proti proudu, protože neměly svatbu jednou, ale rovnou dvakrát. Kdyby to statistici věděli, bylo by svateb krásných 39 000. Ale statistici to nevěděli. On to vlastně nevěděl skoro nikdo.

Je noc. Unavené Bandasky ulehly u Atomů na chalupě. Za vydatné pomoci kamarádů je v Libouchci v hospodě nachystáno skoro vše na zítřejší svatbu. Všechno běží podle plánu, žádný velký stres se nekoná. O půl druhé ráno se pokojíkem rozezní zoufalý pláč malého Broníka přerývaný ošklivým štěkavým kašlem a sípáním dusícího se dítěte. Lyryngitida. Z minula už jsme poučení, že je to pro dítě život ohrožující stav a mátožně balíme věci a spěcháme do Ústí na pohotovost. Cestou jsme toho moc nenamluvili – tušíme jaký bude ortel a v duchu si říkáme : „To snad ne!“. Bohužel jsme se nemýlili. Rozhodnutí lékařky bylo jasné a stručné. Dítě musí na dva dny na pozorování a my se můžeme rozhodnout, kdo s ním v nemocnici zůstane. „Ale já se zítra vdávám!“, pronesla Šiška zoufale. Paní doktorka nás upozornila, že si máme uvědomit priority a plán svatebního

dne se zhroutil, jak domeček z karet.

Zpráva, že v nemocnici je maminka, která se má zítra (tedy vlastně už dnes) odpoledne vdávat, se rychle roznesla po celém oddělení a sestřičky i lékaři se hodně snažili uspíšit všechna vyšetření i vizitu. I tak jsem si rodinku vezl do Libouchce až po jedenácté hodině dopoledne. Nevěsta po probdělé noci byla jako surrealistický obrázek, já neholený, zmačkaný, auto neumyté – prostě svatební páreček k pohledání. Hlavně žádný stres. Cestou z nemocnice

jsme zajeli s autem na myčku. Byla tam fronta. Postavili jsme se do fronty – narvala se před nás paní s off roadem tak vehementně, až nám i druhým čekajícím skoro přejela nohy. Když jí Šiška šla poprosit, aby nás pustila, že máme za dvě hodiny svatbu, tak nás poslala někam a zabouchla se v autě. Tak jí Šiška aspoň koplá do auta, ale byla moc unavená na hádání se s kravkou. Prostě jsme si u pumpy sedli na zem a smáli se jí, že je tak příšerně nafoukaná a blbá. Další dění byly tak trochu dostihy. Ještě štěstí že každý, kdo jen trochu mohl, přiložil ruku k dílu. Díky pomoci kamarádů a taktovce Káji Tiché jsme nakonec na obřad přijeli včas. Hlavně žádný stres.

„Prosím Vás, není někdo z vás kněz nebo námořní kapitán?“. Tak tohle zoufalé volání se rozlehlo Tiskými stěnami ve chvíli, kdy jsem Káje Tiché oznámil, že kvůli dopravní nehodě nepřijede oddávající ani matrikářka. Kája, rozhodnutá svatbu dotáhnout do konce, i kdyby měla za límec přitáhnout primátora Ústí nad Labem, nakonec nerada souhlasila s tím, že nás naoko oddá předseda Horoklubu. Tak jsme se seřadili... . A CD přehrávač odmítl načíst a zahrát svatební pochod. Hlavně žádný stres. A co bylo dál?

Předseda měl krásnou řeč. Dojemnou. Pod skalní útvar zvaný Radnice nás doprovodil svatební pochod zpívaný všemi svatebčany. Byli jsme spoutáni, svázáni, plnili jeden těžký úkol za druhým, lezli na skálu, hasili oheň, prosekávali si společnou cestu cepíny, ale vytrvali jsme. V Libouchci ve Svobodě bylo všechno nachystáno, kdo chtěl jíst, jedl, kdo chtěl pít, pil, kdo chtěl tančit, tančil, kdo se chtěl bavit, bavil se. Veselými soutěžkami jsme byli prověřováni, jestli tu společnou cestu životem bereme vážně, nevěsta byla unesena – co víc dodat.

Nakonec, doufáme, ani nikomu nevadilo, že už jsme se se Šiškou vzali v červnu a tahle „svatba“, byl večírek pro lidi, které jsme chtěli vidět pohromadě, s kterými jsme se chtěli obejmout, podat si ruku a dát si panáčka.

Co se do článku nevešlo?

Dopravní nehoda, díky které přijeli na svatbu pozdě manželé Losovi (Péťa dříve Faltejsková s manželem a malou Anetkou) byla skutečná a byla to velká náhoda, která se nám hodila pro vysvětlení, proč nepřijede oddávající.

Porucha CD přehrávače byla skutečná a neplánovaná, samotné nás zaskočila, ale díky duchapřítomnosti nevěsty to vypadalo jako připravené. Druhý den po svatbě CD opět hrálo!

Letoš o tom, že bude oddávající věděl a zdobí ho, že to nikomu neřekl. Na druhou stranu musím říct, že když jsem mu napsal jeho řeč a četl jí doma Šíše, dojetím se rozbrečela. Když „stejnou“ řeč říkal ve skalách Letoš, Šiška se smála a pořád mně mačkala ruku, že se asi počůrá.

Naší pravou svatbu bylo docela těžké utajit. Když jsme měli pocit, že se nám to povedlo, řekla Deivíně její kamarádka, že naše svatební fotka visí na matrice v Chomutově – našemu fotografovi, panu Šimkovi, se omylem dostala do výběru. Naštěstí to nikdo jiný neviděl.

Balónky nafouknuté héliem během večera „vyšlukoval“ Šišek mírně společensky unavený bratr, který si héliem změnil hlas, k někomu se připlížil a nic netušící oběti šeptal do ucha „kujva, kujva, kujva“ a hrozně se tomu smál.

Ráno po svatbě si s námi závody na dvouběžkách vystříhl i pan majitel restaurace: parkety - neparkety.

Všechny dary, bedýnky, rekvizity soutěžíků a další věci jsme odváželi natřikrát. Díky tomu jsme svatební dary rozbalovali až týden po svatbě a znovu Vám všem děkujeme. Na svatbě jsme to prostě nestihli.

Nevšední „dar“ nám věnovali Sailerovi. Cestou se stavili v restauraci, kde proběhla svatba a na všech toaletách byl papír s krásným motivem nevěsty a ženicha. Ruličku tohoto papíru jsme od Ireny dostali se slovy: „Já se z Vás asi poseru“!

P.S. Ještě jednou děkujeme všem, kteří pomáhali a hlídali a fotili a darovali a řídili a tančili (a, a, a) a byli s námi.

P.P.S. Je nám to líto, ale všichni jste se nám tam prostě nevešli.

Broněk

„Mikulášská stěna“ pro mládež a děti

úterý 7.12.2010

Když krátce po začátku akce, uprostřed plnění recesních soutěží, náhle zhaslo. Na scénu tělocvičny vtrhli dva čerti doprovázeni Mikulášem s andělem. Malé děti vrískaly a prchaly, velké „dětí“ dělaly, že jsou nad věcí. Jen do té doby, než si je odchytili čerti. Musely se těžko vzpomínat. Když měly kliku a k čokoládové odměděla. A pak hned prsrandadisciplíny, na vždy dobrá čokolád-kovný, ten se měl. nemohou rozházet - přivázanou na laně, vise na ní celou svojí spustili a „dítěti“ děcka překvapila, která na lžici nosila

se vykoupit, těm velkým na nějakou básničku. paměť, tak se probásnily ně z rukou Mikuláše a an-chaly plnit další drobné konci každé čekala opět ka. Kdo byl rychlý a ši-Drobné nedostatky nás to když čokoládu „lehce“ nemohlo „dítě“ utrhnout vahou. Tak jsme lano dali nůžky. Jinde mne nakoupil jsem 30vajec, přes tělocvičnu, rozbila

jediné - vejce byla pravá, syrová. Ale nejvíce zabrat dala všem odvážným improvizovaná ferrata - travers napříč stěnou. Honza Jansa musel často pomáhat a vysvobozovat. Dospělý dozor, lezečtí „tatínkové a maminky“, dělali co mohli, aby naše horoklubácké děti a mládež kroužků byly úspěšné a celé to dění a soupeření bylo zábavné a radostné.

Díky 1. všem, kteří
2. firmě Energo za na-

v úterý přišli a pomohli, plnění Mikulášovy krosny.

Přítomni: Pavel Suchopárek, Jan Masár, Ladislav Vörös, Richard Hamak, Filip Křivinka, Pavel Bohuněk

Nepřítomni: Jiří Chára, Daniel Hölzl, Milan Svinařík, Josef Nestler, Stanislav Eminger, Michal Vyleťal

1. CHKO České středohoří – přísný zákaz lezení platí dle domluvy s pracovníky CHKO v těchto oblastech: Kozí vrch, Holý vrch u Hlinné, Dubí hora u Úštěka, Panská skála u Práchně, Radobýl u Litoměřic a Vrkoč ve Vaňově. Časové omezení lezení nadále beze změn platí na Vrabinci. Všechny uvedené základy a omezení jsou již promítnuty na webu Skalní oblasti ČR.
2. Jmenování nových správců oblastí v Českém středohoří:

Pavel Tůma	Kreutzberg, Mravenec
Jan Masár	Rač
Filip Křivinka	Kašparák

v Krušných horách:

Milan Svinařík	Špičák u Krásného Lesa
----------------	------------------------

V Českém středohoří jsou již neobsazeny správci pouze tyto oblasti: Dlouhý vrch, Lukov, Porta Bohemica, Skalice, Soudný vrch, Špičák u Mostu, Zubrnice a Žižkovo údolí. Většinou se jedná o sporadicky navštěvované oblasti s několika cestami. Dále nemají svého správce oblasti se zákazem lezení.

3. Bořeň – správce (L. Vörös) vyjednává s orgány OP povolení lezení ve Východním prostoru Bořeně. OVK na návrh správce schválila v případě povolení lezení zákaz dělání prvovýstupů do odvolání, min. však po dobu 1 roku. Jakékoli informace týkající se aktuálního stavu budou uveřejněny prostřednictvím webu SO.
4. V oblasti Bořeně budou instalovány 2 informační tabule s podmínkami lezení, případně dalšími informacemi. Místa na umístění vytipuje správce oblasti L. Vörös. Jednotné informační tabule nechá vyrobit ČHS. Obsah textu bude záležitostí správce, OVK a případně se bude řešit ve spolupráci s orgány OP a ČHS.
5. OVK na návrh správce L. Vöröse uzavírá celý Jižní prostor Bořeně pro tvorbu nových cest a variant (prvovýstupů) z důvodu vyčerpání veškerých logických linií s okamžitou platností. Opatření bude promítnuto na webu SO.
6. Ze stejných důvodů, tj. vyčerpání veškerých logických linií, schválila OVK na návrh P. Suchopárka zákaz vytváření nových cest a variant i v těchto dalších oblastech spadajících do správy OVK SZ Čechy:

České středohoří:	Čima v Brné (Vrcholová věž i Stěna svahu)
	Studený masív

Krušné hory:

Eduardova skála u Rudolic včetně přilehlých kamenů

Kočka u Pyšné včetně přilehlých podsektorů

Sfinga u Měděnce (Sfinga, Malá Sfinga, Krb)

Vejrtské skály

Polední skála na Strašidlech

Náhorní věž, Telšská věž, Ptačí kámen, U cesty v Telšském údolí, Mezihořská plotna

Šaman, Terežčin hřeben, Prsty a Vladulína vyhlídka na Jedláku

Berschlova věž u Mezihoří

Střední Poohří:

skalní výchoz Skalky v Perštejně

Kadaňské bouldery (všechny útvary)

Jakubova skála u Lestkova

7. OVK na návrh P. Suchopárka schválila zákaz používání magnezia v oblastech Sfinga u Měděnce a na skalních útvarech nacházejících se v PP Kokrháč v oblasti Hasištejnských skal. V obou případech se jedná o skalní útvary vysoké krajinnotvorné hodnoty požívající statut přírodní památky. Používání magnezia je zde z těchto důvodů nežádoucí. Samozřejmě je zde zákaz osazování trvalých jisticích prostředků.
8. OVK projednala bod pocházející z Koncepce ČHS, kterou schválila VH, tj. nápad na zřízení tzv. lezeckých parků (bývalé klettergardeny) na území České republiky. Většina členů OVK se k podobnému nápadu staví negativně. Nicméně F. Křivinkou byly v říjnu 2010 navrženy skalní oblasti Budov, Kreutzberg, a Špičák u Mostu. Ani tyto oblasti však nespĺňují požadované parametry a jejich případnému „obětování“ by musela předcházet široká diskuze místní lezecké komunity.
9. OVK SZ Čechy zásadně nesouhlasí se zřizováním „via ferrát“ na lezeckých objektech ve všech skalních oblastech ČR.
10. OVK SZ Čechy nesouhlasí s komerčním využíváním skalních objektů na území spadající pod správu OVK. Rovněž využívání vrcholových knih ke komerčním účelům je nepřipustné a tyto slouží výhradně k zápisu historicky dlouhodobě užívaných údajů lezeckého družstva.

Jakýkoli záměr o případné využití skalního objektu ke komerčním aktivitám by měl být s předstihem konzultován se správcem oblasti, potažmo s OVK.

Za komerční aktivitu se nepovažuje výcvik oddílových kroužků mládeže pod vedením instruktorů ČHS a výcvik členů HS.

11. OVK zakazuje na skalních objektech využívání stabilního jistění pro aktivity typu slackline a přelánění z důvodu možnosti jeho poškození bez předchozí konzultace se správcem oblasti.
12. Správci L. Vörös, J. Masár, a P. Suchopárek předložili požadavky na materiál na přejištění pro rok 2011 včetně seznamu vyměněného jistění za tento rok. Vyměněné jistění je nutno ještě přenést do databáze webu SO.
14. V roce 2010 byl osazen téměř veškerý materiál dodávaný svazem na přejišťování. Největší podíl práce

odvedl L. Vörös na Bořeni (138 bh + VK, tyčky a další). Dále byl citlivě přejištěn Letohrádek na Skalách v okolí Oseka (J. Masár) a obměněno ojedinělé jistění a osazeny dobíraky v oblastech v KH a Poohří (M. Svinařík, P. Suchopárek).

15. Volná diskuze k rozličným tématům.

Na Bořeni 25.11.2010

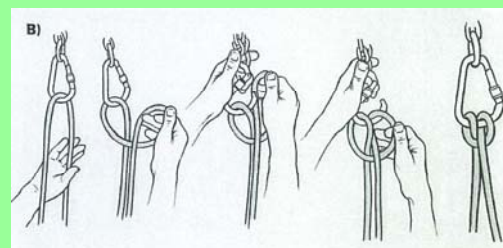
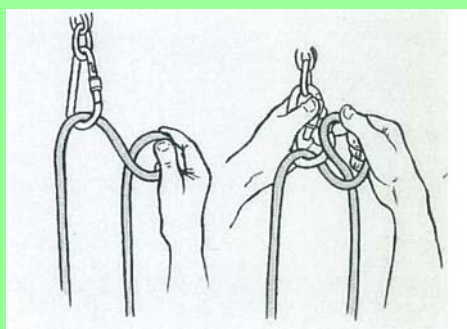
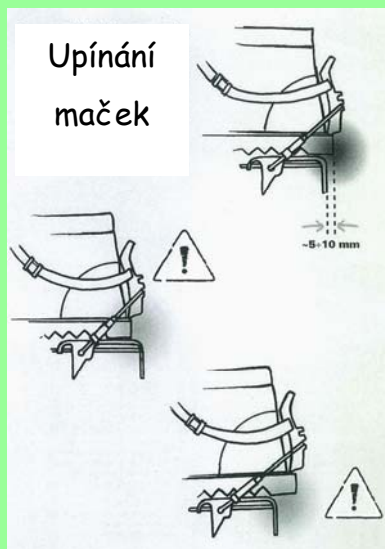
Zapsal: Pavel Suchopárek

Zimní táboření Bořeň

HO Bořeň pořádá ve dnech 8. až 9. ledna zimní táboření na Bořeni. Neváhejme a přijďme podpořit akci spřáteleného oddílu v množství více než malém. Lezení s sebou, je objednáno exkluzivní počasí. V neděli se možná uskuteční brigáda. Více podrobností se objeví na stránkách HO Bořeň.

Metodický KEC HEC

Poloviční a lodní uzel jednou rukou

MANTANA ❖ horolezecký občasník ❖ vydává HOROKLUB Chomutov ❖ Adresa klubu : HOROKLUB Chomutov, Husova 2806/83, 430 03 CHOMUTOV, tel.474/624068 ❖ e-mail klubu : horoklub@horoklub.cz ❖ e-mail mantany : horoklub@horoklub.cz ❖ webové stránky klubu : <http://www.horoklub.cz> ❖ webové stránky metodiky : <http://metodika.horoklub.cz> ❖ sazba : Microsoft Publisher ❖